

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Zlínský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Kašava, okr. Zlín

Kašava 190, 76 319 Kašava

Identifikátor školy: 600 114 287

Termín konání komplexní inspekce: 9. - 12. duben 2002

Čj.	152 97/02-5049
Signatura	ko5cv159

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Kašava, okres Zlín měla k 30. září 2001 173 žáky v 9 třídách. Tato skutečnost odpovídá kapacitě uváděné v rozhodnutí zařazující zařízení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení s účinností od 14. července 1999 (vydané s čj. 1020 - 10/99).

Je školou bez právní subjektivity. Pracuje v 1. - 9. ročníku podle vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2.

Je řízena od školního r. 1992/1993 jedním ředitelem. Kromě žáků z Kašavy do ní dojíždějí žáci z dalších dvou obcí (Držková, Vlčková).

Komplexní kontrola ČŠI byla zaměřena na hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a na hodnocení podmínek výuky. Součástí byla i kontrola školní družiny a prověrka dodržování bezpečnosti a ochrany zdraví (BOZP) ve vztahu k žákům.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Komplex školních budov byl velkoryse naplánován po 2. světové válce. Z něj byla do r. 1949 postavena pouze část umožňující základní výuku. V devadesátých letech byla dobudována tělocvična, pavilon pro školní jídelnu a byty pro učitele. Pozitivem v tomto horském prostředí je i nová ekologická kotelna.

Zřizovatel se tedy soustředil na tyto velké stavební akce, méně financí zbývalo na vnitřní vybavení a inovaci prostředí školy. Po letošní zimě vyvstaly nové stavební problémy, do některých prostor zatekla voda a jsou napadeny plísní.

Škola má kromě prostorných učeben (s výjimkou IV. třídy) i pracovny. Je v ní umístěna také pobočka ZUŠ (hra na hudební nástroje, výtvarné obory).

Učebny jsou vybaveny dosluhujícím starším školním nábytkem a vestavěnými skříněmi. V nižších třídách jsou zřízeny relaxační kouty. Za obecný nedostatek ve vybavenosti jednotlivých tříd lze označit nevyhovující osvětlení a školní lavice, které zejména ve vyšších ročnících nejsou adekvátní vzrůstu jednotlivých žáků.

Estetická úroveň a podnětnost prostředí je výrazně lepší v nižších ročnících. Výzdoba je založena mimo jiné na žakovských výrobcích, ale i na pro výuku potřebných nástěnných přehledech a mapách. Pozitivem pro pěstování vztahu k regionu je upravený vstupní prostor s doklady o místních řemeslech.

Český jazyk na prvním stupni

Časová dotace předmětu byla v době inspekce ve všech ročnících tohoto stupně v souladu s učebním plánem. Probírané učivo bylo ve všech částech jazykového vyučování a slohu, psaní, čtení a literární výchově v souladu s učebními osnovami zvoleného vzdělávacího programu. Výukové cíle byly vzhledem k aktuálnímu stavu třídy stanoveny vhodně a přiměřeně a probírané učivo organicky navazovalo na učivo předcházející. Plánování a příprava výuky byly na vynikající úrovni.

Výuka českého jazyka je kromě II. a III. třídy zajištěna kvalifikovanými učitelkami. V letošním školním roce vyučující využívají učebnice jednotné řady (s výjimkou slabikáře v prvním ročníku). Žáci ve sledovaných hodinách používali fólie a pracovní listy, učitelky pracovaly kromě aplikací na magnetické tabuli i s doplňkovým obrazovým materiálem a ukázkami z další doplňující literatury. Velmi vhodně byly zařazeny i úryvky k poslechu z audionahrávek.

Vyučovací hodiny byly vhodně členěny i z hlediska aktuální relaxace žáků, tempo výuky zohledňovalo momentální stav jejich pozornosti. Ve dvou případech však učitelky preferovaly svoji snahu probrat naplánované učivo, závěr hodiny a zadání domácího úkolu byly prováděny až na úkor přestávky žáků. Personální, materiální a psychohygienické podmínky výuky jsou na velmi dobré úrovni.

Na stejné úrovni byly rovněž organizace, formy a metody výuky. Vyučovací hodiny byly velmi dobře a promyšleně členěny, rovněž variabilita vyučovacích metod od frontální výuky přes skupinovou práci a práci žáků ve dvojicích až po dostatečný prostor pro samostatné a aktivní učení byla velmi efektivní. V rámci literární výchovy žáci dokázali recitovat velké množství básní (aktuálních a přiměřených jejich věku). Poměrně často však také recitovala celá třída sborem, čímž byla v přednesu poněkud potlačována žádaná individualita žáků. Výuka byla věcně i odborně správná, žáci měli dostatek času na pochopení a procvičování učiva a vyučovací čas byl využíván efektivně.

Poměrně výrazné bylo využívání vstupní i průběžné motivace. V průběhu i v závěru vyučování (s výjimkou IV. třídy) učitelky systematicky ověřovaly pochopení učiva, využívaly analýzy chyb a neustále (především kladně) žáky hodnotily. Inspekce však ve sledovaných hodinách při hodnocení nezaznamenala respektování individuálních dispozic u žáků se specifickými vzdělávacími potřebami. Zejména při práci ve skupinách a ve dvojicích byl žákům dáván dostatečný prostor pro sebehodnocení a sebereflexi.

Stejně jako motivace a hodnocení byla na velmi dobré úrovni i dílčí oblast interakce a komunikace. Žáci (i v 1. ročníku) bez problému akceptovali dohodnutá pravidla komunikace. Učitelky žákům vytvářely dostatečný prostor pro vyjadřování jejich vlastního názoru a respektovaly jejich osobnost. Jen v jedné třídě se nervozita učitelky negativně odrazila v poněkud strohém a místy až ironizujícím přístupu k žákům.

Úroveň výuky českého jazyka na prvním stupni je velmi dobrá.

Český jazyk na druhém stupni

Výuka českého jazyka byla v souladu s osnovami školou přijatého učebního plánu. Koordinace práce jednotlivých vyučujících i návaznost jednotlivých ročníků je zajišťována prostřednictvím tematických plánů a tím, že ředitel školy jednu z vyučujících pověřil vedením tohoto oboru. Zápisy v tematických plánech i zápisy o probírané látce v třídních knihách jsou nepřesné, často vypovídají pouze o „probírání učebnic“. Příprava vyučujících na jednotlivé hodiny byla kladně ovlivněna jejich osobnostními předpoklady a zkušenostmi. Celkově lze plánování a přípravu výuky českému jazyku na druhém stupni vzhledem k výše popsaným skutečnostem označit za velmi dobrou.

Předmětu vyučují dvě učitelky s předepsanou odborností a pedagogickou způsobilostí. Jejich přístup k žákům byl zaměřený na povzbuzení a vytvoření příznivého naladění k práci. Materiální zabezpečení výuky je na dobré úrovni jak užívanými učebnicemi a cvičebnicemi, tak i dostupnými dalšími zdroji informací (žakovská knihovna, soubory základních jazykových příruček a další vybavení kabinetu). Řadu pomocných textů si obě učitelky připravují samy. Využití didaktické techniky je funkční, počítačové programy používány nejsou. Celkově byly podmínky výuky českého jazyka velmi dobré.

Stavba vyučovacích hodin byla klasická. V jazykových hodinách bylo dbáno na pravidelné procvičení pravopisu a všestranný jazykový rozbor. Učivo bylo předkládáno tak, že se postupně vytvářela struktura poznatků z českého jazyka. Skladba byla vyučována vztahovou metodou rozvíjející žakovo myšlení. Literární výchova akcentovala výchovnost této složky

předmětu. V užití metodice převažovala frontální výuka verbálního charakteru. Vhodně bylo využíváno názoru, jak obrazového, tak i nástěnných mluvnických přehledů. Celkově byly organizace, formy a metody výuky hodnoceny jako velmi dobré.

Ve sledovaných hodinách učitelky respektovaly osobnosti jednotlivých žáků. Velmi málo je ale motivovaly na začátku i v průběhu práce. Dokázaly i při frontálně vedené výuce pracovat s pochvalou a povzbuzením. V písemných projevech žáků se pracovalo s chybou, občas chyběla důslednost opakovaných kontrol učitele. Oblast motivování a hodnocení byla průměrná.

Vzájemná komunikace mezi žáky a učitelkami byla v některých hodinách problematická tím, že byla jednosměrná, od učitele k žákovi. Ve výuce nebyly pozorovány projevy nekázně. Souhrnně byla oblast interakce a komunikace průměrná.

Vzhledem k výše popsaným skutečnostem hodnotí ČŠI celkově výuku českého jazyka jako velmi dobrou.

Německý jazyk

Týdenní časová dotace předmětu je v souladu s učebním plánem. Obsah učiva ve sledovaných hodinách (v 5. – 8. ročníku) však nebyl v souladu s učebními osnovami zvoleného vzdělávacího programu. V jednotlivých hodinách byly stanovené výukové cíle vhodné a přiměřené k aktuálnímu stavu třídy, ale učivo (zejména ve vztahu návaznosti jednotlivých ročníků) nenavazovalo vždy na učivo předcházející. Příprava vyučujících na hodinu byla na průměrné úrovni, jejich plánování (vzhledem k neplnění osnov) je však nevyhovující.

Předmět vyučují učitelé, kteří jsou pro tuto výuku pedagogicky, ne však již odborně způsobilí. Žáci mají učebnice jednotné řady (pouze první dva díly). Mají k dispozici i pracovní sešity, které využívají pouze ve 4. a 5. ročníku, v 6. ročníku je nevyužívají vůbec a ve vyšších ročnících pouze formou jednotlivých pracovních listů dle úvahy učitelky. Škola nemá k dispozici odbornou učebnu a výuka probíhá v „kmenových“ třídách, kde není při výuce německého jazyka dostatek prostoru pro nástěnné pomůcky, mapy apod. Ve většině hodin žáci poslouchali texty audionahrávek, v IX. třídě měli k dispozici slovníky, které však téměř nepoužívali. Hodiny byly vhodně členěny z hlediska tempa výuky i relaxace žáků. Atmosféra při výuce byla stejně jako celá dílčí oblast personálních, materiálních a psychohygienických podmínek na průměrné úrovni.

Výuka probíhala většinou frontálně, dostatek prostoru byl dán samostatné práci žáků. Inspekce nezaznamenala individuální přístup k žákům se specifickými vzdělávacími potřebami. Věcně byla výuka správná, po odborné stránce se i u učitelů vyskytovaly chyby zejména ve výslovnosti a při aplikaci některých gramatických jevů. Zcela chybělo využívání reálií německy mluvících zemí s výjimkou několika písní ve vyšších ročnících. Učitelé věnovali maximální prostor pochopení a procvičování učiva (mnohdy bohužel i na úkor přiměřenosti učiva ve vztahu k věku žáků). Stavba hodin preferovala gramatický přístup k výuce, na prvním stupni nebyly zařazeny žádné aktivizující formy (básničky, písničky, říkadla apod.). Organizace, formy a metody výuky byly na pouze vyhovující úrovni.

Na stejné úrovni byla i oblast motivace a hodnocení. Motivace zejména v nižších ročnících zcela chyběla, ve vyšších ročnících probíhala formou písniček či jednoduchých rozhovorů učitelky se žáky na téma životních a rodinných zkušeností žáků. Dostatečný prostor byl zejména v průběhu vyučování věnován ověřování pochopení učiva. Vzhledem k většinou výrazně dominantní roli učitele žáci neměli v patřičné míře možnost uplatňovat sebehodnocení a sebereflexi. Jen sporadicky byly při hodnocení respektovány individuální dispozice žáků.

Většina komunikace probíhala (s výjimkou VI. třídy) pouze v češtině. Komunikativní dovednosti žáků nebyly rozvíjeny přiměřeně jejich věku, náročnost textů i rozhovorů byla na velmi srovnatelné úrovni bez ohledu na ročník – s výjimkou 9. ročníku, kde úroveň komunikace žáků byla znatelně vyšší a výraznější. Učitelé trpělivě dávali žákům dostatek prostoru pro vyjadřování vlastního názoru a respektovali jejich osobnost. Úroveň neverbální komunikace učitelů byla velmi dobrá, úroveň jejich verbální komunikace však byla stejně jako celá dílčí oblast interakce a komunikace na úrovni pouze vyhovující.

Kvalita výuky německého jazyka je pouze vyhovující.

Dějepis

Výuka tohoto předmětu probíhá podle osnov přijatého učebního programu Základní škola. V souladu s ním je i časová týdenní dotace ve všech ročnících druhého stupně. Rozvržení učiva formou tematických plánů si zpracovává vyučující tohoto předmětu sama, je vytvořen pro celý cyklus druhého stupně, nepočítá však v 9. ročníku s potřebnou časovou rezervou na shrnutí a procvičení.

Plánování jednotlivých hodin bylo odborné a kreativní. Nechyběla zde analýza důležitosti sdělovaných fakt a zejména objasnění vztahů mezi nimi. Ve většině vyučovacích celků nebyla zanedbána ani příprava materiálního zajištění, paní učitelka si sama vytvářela materiály pro samostatnou a skupinovou práci, donášela do tříd další publikace k probíraným tématům. Koncept výuky promýšlela spojení poznatků regionálních s dějinami národními, evropskými a světovými. Z tohoto pohledu lze oblast plánování a přípravy výuky dějepisu označit za vynikající.

Předmětu vyučuje jedna učitelka s požadovanou pedagogickou a odbornou způsobilostí, má léty praxe dané zkušenosti. Tato skutečnost má na výuku velmi pozitivní vliv.

Škola nemá specializovanou dějepisnou učebnu, má kabinet pro uložení pomůcek. Pozorované hodiny probíhaly s nenásilně užívanými klasickými názornými pomůckami. Dobře jsou zvoleny učebnice (v navazující řadě). Počítačové programy ani klasická didaktická technika využívány nebyly. Atmosféra vyučovacích hodin byla ovlivněna klidným způsobem vedení práce. Podmínky výuky byly velmi dobré.

Zvolené vyučovací postupy i struktura hodin byly koncipovány tak, aby byly probrány i procvičeny starší i nové poznatky. Byly předávány ve většině hodin v přiměřené míře, pestrou metodikou. Frontální výuka, postavená na výkladu, byla prokládána problémovými otázkami. Při zkoušení i orientačním opakování žáci prokazovali pěkné znalosti i dovednost spojovat fakta a vyvozovat závěry. Samostatná práce je učila vyhledávat poznatky v odborném textu učebnice, ale i v jiných publikacích. Vycházelo se z poznatků, které žáci mají z běžného života. Organizace, formy a metody výuky byly velmi dobré.

Motivace na začátku většiny vyučovacích hodin chyběla, pouze bylo sděleno téma. Zřídka byla využita přirozená zvědavost dětí. Proces učení byl kladně ovlivňován užívanou pochvalou a povzbuzením. Individuální dispozice jedinců byly učitelkou respektovány, zejména jejich pracovní tempo při opakování. Oblast motivace a hodnocení byla velmi dobrá.

Vzájemné vztahy mezi učitelkou a žáky byly založeny na respektu, důvěře a úctě k odborným kvalitám. Ve většině tříd byla příznivá pracovní atmosféra, založená na poslušnosti žáků. Menší pozornost byla věnována rozvoji individuálních komunikativních dovedností žáků při orientačním opakování, ale i při delším mluvním projevu během individuálního zkoušení. Oblast interakce a komunikace je možno hodnotit jako velmi dobrou.

Výuku dějepisu hodnotí ČŠI jako velmi dobrou.

Matematika na prvním a druhém stupni

Sledovaná výuka matematiky na prvním a druhém stupni základní školy byla realizována v časových dotacích odpovídajících zvolenému učebnímu plánu. V rozvrhu hodin je předmět matematika řazen na prvním stupni převážně na druhou vyučovací hodinu, ale i na druhém stupni je jeho výuka prováděna v dopoledních hodinách. Učitelé mají zpracovány tematické plány, které vycházejí z platných učebních osnov. Ze zápisů v třídních knihách je zřejmá návaznost a kontinuita výuky mezi ročníky, jejich obsah na prvním stupni sleduje metodické sdružení. Na druhém stupni není zřízena předmětová komise, jeden pověřený učitel je odpovědný za sestavení tematických plánů v souladu s platnou učební osnovou a současně dbá na plnění dalších naplánovaných činností souvisejících s výukou tohoto předmětu (organizace soutěží - školní kolo Pythagoriády, Klokán). V nižších ročnících učivo aritmetiky průběžně doplňuje geometrické učivo, na druhém stupni je výuka prováděna v blocích, řazení jednotlivých tematických celků vychází z obsahu používaných učebnic. Kontrola třídních knih za školní rok 2000/2001 prokázala nedodržení učební osnovy ve výuce 8. ročníku, kde nebyl odučen tematický celek Základy statistiky. Bezprostřední příprava sledované výuky byla velmi dobře promyšlena a zpracována předem na tabuli ve třídách prvního stupně, ve vyšších ročnících se projeví rezervy ve volené struktuře hodin a v časovém rozvržení učiva. Oblast plánování a přípravy výuky byla celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Personální podmínky pro výuku matematiky jsou celkově příznivé. S výjimkou učitelek 2. a 3. ročníku mají učitelé požadovanou odbornou a pedagogickou způsobilost.

Vyučování probíhalo v „kmenových“ učebnách. Ke zvýšení názornosti výuky byly využívány karty s příklady, zlomkové počítadlo, fólie, číselné řady pro vytvoření představy přirozeného čísla, nástěnné obrazy k procvičování a upevňování násobilky, atd. Ve vyšších ročnících žáci pracovali převážně s učebnicemi (ucelená řada v 6. - 8. ročníku) a sbírkami úloh. Didaktická technika (meotar) byla použita pouze v hodině 4. ročníku.

Vyučovací hodiny byly strukturovány v duchu zásad psychohygieny zřetelněji u žáků v nižších ročnících. Pracovní tempo respektovalo aktuální složení jednotlivých tříd, rovněž střídání činností a zařazování relaxačních chviliek pozitivně ovlivňovalo pracovní atmosféru ve třídách. Materiální a psychohygienické podmínky jsou celkově hodnoceny jako průměrné.

Organizace, metody a formy výuky na prvním stupni odpovídaly věku žáků z hlediska obsahu a přiměřenosti. Převažovaly metody umožňující vypočítat a procvičit co největší počet numerických příkladů s důrazem na pamětné počítání, ne vždy však byly zdůvodňovány postupy řešení. Byly vhodně využity prvky přirozené soutěživosti, hry a práce ve skupinách. Vyučovací čas byl většinou efektivně využit.

Výuka v 6. - 9. ročníku měla z hlediska používaných metod a forem tradiční charakter. Role učitele byla dominantní, v činnosti žáků převažovaly frontální metody práce. Učivo bylo předáváno odborně a věcně správně, navazovalo na předchozí poznatky, ale nebyly dostatečně zdůrazňovány alternativní postupy. Zadávané samostatné práce byly v 8. a 9. ročníku diferencovány. Ve většině hodin pracovali žáci s menším zaujetím a menší aktivitou, což bylo důsledkem voleného způsobu výuky. Efektivita takto vedených hodin neměla požadovanou úroveň. Organizace, metody a formy výuky byly hodnoceny jako velmi dobré na prvním stupni, jako průměrné na druhém.

Vstupní motivace se většinou omezila na oznámení cíle a náplně hodiny, ve 3. ročníku bylo nápaditě využito hry jako motivačního prvku. Průběžným slovním hodnocením a pochvalou udržovaly učitelky prvního stupně aktivitu a zájem o probírané učivo, žákům poskytovaly

potřebný prostor pro uplatnění jejich názorů a zkušeností. Učitelé na druhém stupni uplatňovali motivaci jen okrajově (úspěšností přijímacího řízení, pochvalou). Formativní hodnocení žáků bylo objektivní, kontrola žákovských knížek prokázala ve vyšších ročnících menší frekvenci hodnocení známkou. Využití výchovné složky učiva bylo zřetelné zejména v úrovni vedení matematických sešitů, většina učitelů vyžaduje přesnou a pečlivou práci. Motivace a hodnocení měly celkově velmi dobrou úroveň.

Úroveň verbálních i neverbálních komunikativních dovedností se odvíjela od osobnosti učitele, v řízení výuky na druhém stupni nebyly v potřebné míře uplatňovány (s výjimkou 8. ročníku). V dovednosti správného matematického vyjadřování žáků při řešení zadaných úloh a při zdůvodňování zvolených postupů byla sledována částečná nejistota. Osobnost žáka byla respektována. Komunikace a interakce byly na průměrné úrovni.

Sledovaná výuka matematiky měla velmi dobrou úroveň na prvním stupni, na druhém stupni byla hodnocena jako průměrná. Celkově je kvalita sledované výuky matematiky hodnocena jako průměrná.

Zeměpis

Výuka zeměpisu probíhá v souladu s učebním plánem, je dotována v 8. a 9. ročníku jednou hodinou, v ostatních ročnících dvěma hodinami týdně. Obsah učiva zpracovaný do časově tematických plánů odpovídá osnovám realizovaného vzdělávacího programu. Předmětová komise zeměpisu není zřízena, vyučující sama sleduje návaznost výuky mezi jednotlivými ročníky a stanovuje obsah výuky. Rozvržení učiva většinou vychází z obsahu používaných učebnic, zejména v 6. a 7. ročníku nevytváří předpoklady pro jeho zvládnutí. Příprava sledovaných hodin nebyla vždy dostatečně promyšlena ve struktuře, v použitých metodách, v zabezpečení názornosti výuky a v časovém rozvržení daného učiva. Plánování a příprava byly hodnoceny jako průměrné.

Zeměpis vyučuje ve všech ročnících začínající učitelka s odbornou a pedagogickou způsobilostí, své pedagogické a didaktické dovednosti teprve získává.

Výuka je realizována v kmenových třídách, které svým vybavením a estetickou úrovní nevytvářejí podnětné prostředí pro výuku tohoto předmětu. Učitelka má k dispozici standardně vybavený kabinet zeměpisu, ale v hodinách byly využívány pouze nástěnné mapy, v 8. ročníku měli žáci připraveny nakopírované materiály k probíranému učivu. Vybavenost učebnicemi není zcela optimální, v 8. ročníku používají již starší titul, v 9. ročníku žáci učebnice nemají. Ve všech ročnících měli žáci k dispozici školní atlasy. Didaktická technika (meotar) byla použita ve dvou hodinách. Tempo výuky bylo přizpůsobeno spíše pomalejším žákům. Materiální a psychohygienické podmínky měly průměrnou úroveň.

Učivo bylo interpretováno odborně správně, způsob výuky byl ve sledovaných hodinách stejný - klasická stavba hodiny bez potřebné invence. V úvodní části bylo učivo opakováno společně u mapy nebo písemnou formou. Výklad nového učiva vycházel hlavně z metody řízeného rozhovoru, ale nebyl vhodně podpořen názorem. Dovednost orientace na mapách nebyla průběžně upevňována. Žáci vyhledávali správné odpovědi v atlasech a učebnicích, pracovali s textem, získávali potřebné informace, učivo v 9. ročníku bylo vhodně aktualizováno. Zvolený postup výuky v hodině 6. ročníku nenesvědčil o systematickém vedení žáků k aktivnímu učení. Důsledkem volených metod a forem práce byla celkově malá aktivita žáků a ne zcela efektivní využití vyučovacího času. Organizace, metody a formy sledované výuky byly hodnoceny jako průměrné.

Pouze okrajová motivace učiva nebyla dostatečně účinná k podchycení zájmu o aktivní spolupráci žáků s učitelkou. Kontrola žákovských knížek prokázala nízkou frekvenci

hodnocení žáků v 8. a 9. třídách (dotace jedna hodina týdně). Závěrečné shrnutí a ověření pochopení učiva nebylo ve všech hodinách systematicky prováděno.

Dovednost jazykově správného, pohotového vyjadřování žáků nebyla ve sledovaných hodinách potřebnou měrou rozvíjena, dominantní byl projev učitelky. Vyjádření vlastního názoru či zkušeností z praktického života se v hodinách nevyskytly. Učitelka svým přístupem k žákům navozovala příjemnou pracovní atmosféru. Motivace, hodnocení i komunikace měly průměrnou úroveň.

Sledovaná výuka zeměpisu je hodnocena jako průměrná.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání ve sledované oblasti

Kromě jazyka německého a zeměpisu plnila škola ve všech sledovaných předmětech osnovy přijatého učebního plánu. V materiální oblasti je hlavním problémem školy její zastarávající vnitřní vybavení. Většina výuky (kromě cizích jazyků) byla dobře personálně zabezpečena. Pozorovaná práce se žáky byla většinou tradiční, velmi závisela na kreativité a erudovanosti učitele. Většina výuky probíhala tradičními metodami bez snahy rozvíjet komunikativní dovednosti žáků. Vzájemné vztahy ve škole se řídily jasnými pravidly společenského chování.

Celkově lze výchovně vzdělávací práci ve sledované oblasti označit za průměrnou.

HODNOCENÍ PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Plánování

V Konceptci školy jsou písemně zpracovány záměry a prioritní výchovně vzdělávací cíle ve výhledu několika let. Její platnost končí rokem 2002. Většina cílů je tedy již splněna, pokud nemají ve školství stálou platnost (tvořivá atmosféra, individuální péče potřebným a pod.).

Základní plán, o němž se práce školy opírá, je vzdělávací program Základní škola. Kontrolou jeho dodržování bylo zjištěno, že v 6. až 9. ročníku je vyučováno dohromady o jednu hodinu výtvarné výchovy v týdenních rozvrzích hodin méně.

Plánování na letošní školní rok v mnohém opakuje úkoly dlouhodobé, ale také zohledňuje závěry výroční zprávy za minulý školní rok. Celoroční plán práce školy 2001/2002 je souborem dílčích plánů. V jednotlivých oblastech včetně ekonomické a materiální jsou stanoveny střednědobé i dlouhodobé cíle a také konkrétní, adresné a termínované úkoly k jejich dosažení. Pracovníci školy se aktivně podílejí na sestavování plánu. Zřizovatel i rodičovská veřejnost se o záměrech práce školy dozvídají při vzájemných setkáních, potřebné vzájemně konzultují.

Protože škola nemá vzhledem ke své velikosti metodické orgány (kromě metodického sdružení prvního stupně), jsou vedením jednotlivých předmětů pověřováni speciálně určení pedagogové. Ti plánují a připravují soutěže, sledují rozvržení výchovně vzdělávací práce a v souladu s koncepčním zaměřením řeší aktuální metodické problémy. V plánu je uvedena v obecné rovině práce metodického sdružení prvního stupně, školní družiny a spolupráce s místní mateřskou školou.

Stálé úkoly a časové vymezení pravidelných akcí je rozpracováváno na plány podrobnější, týdenní. Ty jsou pro každodenní potřebu zveřejněny ve sborovně školy.

Péče o integrované žáky je zajištěna, individuální plány jsou řádně zpracovány. Zahajovací výkaz jich uvádí v tomto školním roce devět. Škola zajišťuje zvláštní péči o všechny žáky s poruchami dyslektického charakteru.

Vzhledem k výše popsaným zjištěním hodnotí celkově ČŠI plánování práce školy jako průměrné.

Organizování

Škola má jasně stanovenou organizační strukturu s přesně vymezenými kompetencemi jednotlivých pracovníků. Ředitel školy stanovil pracovní náplň vnitřním předpisem všem, kdo zastávají jakoukoliv funkci. Konkrétní aktuální organizační pokyny se dozvídají jednotliví pracovníci včas a přesně. Řád školy postihuje všechny oblasti dané legislativou, pouze některá sdělení jsou dubletní, jiná nepřesná. Schválen byl pedagogikou radou dne 25. ledna 1999.

V čele školy stojí tým vedený ředitelem, jeho zástupkyní a výchovnou poradkyní. V jejich pracovní náplni je také sledování náplně tematických plánů pro jednotlivé předměty a kontrola vedení povinné dokumentace. Každá z nich má specifikovanou oblast, za niž zodpovídá. Velmi dobré je, že zástupkyně ředitele školy může vzhledem ke svému vzdělání i praxi kvalitně zabezpečit odborné vedení výuky na prvním stupni.

Hlavním poradním orgánem vedení školy je pedagogická rada. Podle zápisů z jejích jednání je na ní hovořeno zejména o prospěchu a chování jednotlivých žáků, pozornost je věnována i závěrům z hospitační činnosti a koncepčním záměrům školy. Mnohá sdělení se týkají organizačního zabezpečení provozu.

Dalším opěrným bodem organizační struktury jsou metodické sdružení prvního stupně a „vyučující zodpovědní za jednotlivé předměty“ na druhém stupni. Pověření pedagogové jsou pro vedení školy odborným garantem úrovně výuky a mnohdy i plnění osnov.

Povinná dokumentace školy je vedena na předepsaných tiskopisech. Zjištěny byly pouze časté nedostatky v prepisech číselných údajů. Rozvrh platný pro tento školní rok odpovídá přijatým učebním plánům, vykazuje pouze některé drobné prohřešky proti psychohygienickým zásadám, jako je umístění hodin nepovinných předmětů před povinné, kumulace naukových nebo výchovných předmětů v jednom dni.

Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2000/2001 má dobrou úroveň. Je zpracována v souladu s požadavky danými příslušnou legislativou. Nad rámec požadavků však ve své obsažnosti uvádí některé osobní údaje týkající se žáků i pedagogů. Analýzu dosaženého stavu shrnuje do tabulek daných osnovou bývalého Školského úřadu Zlín. Závěr naznačuje i perspektivy dalšího vývoje a umožňuje řediteli školy plánovat zejména materiální zabezpečení výuky. Málo pozornosti je ve výroční zprávě věnováno výchovně vzdělávací práci. Byla projednána na pedagogické radě dne 29. 6. 2001. Rozhodnutí ředitele školy jsou jasná, odpovídají dikci zákonů. Osobní data zaměstnanců i žáků jsou zabezpečena proti zneužití.

Způsob předávání informací ve škole je funkční. Rodiče jsou ve většině případů dostatečně informováni, o prospěchu a chování svých dětí se písemně dozvídají prostřednictvím žákovských knížek a deníčků, ústně na schůzkách. Každá třída má zvoleny tři důvěrníky z řad zákonných zástupců (z každé spádové obce jeden). Připomínky a náměty rodičů jsou vítány, je jim věnována velká pozornost. Po domluvě jsou možné i konzultace rodičů s učiteli. Při škole pracuje rodičovské občanské sdružení.

Škola se vůči veřejnosti otevírá řadou aktivit dobře prezentovaných ve výroční zprávě. Spolupráci se zřizovatelem je možno označit za maximálně vstřícnou v rámci daném finančními možnostmi. Spolupráci s nově vzniklými orgány státní správy nelze zatím hodnotit.

Kvalitu a funkčnost vnitřního organizačního uspořádání školy a jejích informačních systémů hodnotí ČŠI jako průměrnou.

Vedení a motivování pracovníků

Jako nástroje operativního řízení využívá ředitel školy výchovnou poradkyni a zejména svoji zástupkyni, která současně plní i úkoly vedoucí metodického sdružení prvního stupně. Předmětové komise ve škole zřízeny nejsou. Určitou záruku kvality metodiky výuky v jednotlivých předmětech by měli řediteli školy zajišťovat učitelé pověřeni metodickým vedením jednotlivých předmětů, což v praxi (např. v německém jazyce vzhledem k chybějící odborné způsobilosti učitelky pro výuku daného předmětu) není vždy systém funkční a efektivní. V současné době ředitel preferuje především využívání stávající odborné způsobilosti učitelů, kterým vytváří možnosti účastnit se dalšího vzdělávání zejména v rámci nabídky Pedagogického centra Zlín. Žádný učitel dálkově nestuduje. Vzhledem k velikosti školy je problematické zajistit odborné vedení některých začínajících učitelů (zeměpis). Pomoc nekvalifikovaným učitelům (na prvním stupni) je v kompetencích zástupkyně ředitele. Ředitel školy má vytvořen systém zejména hmotného stimulování pracovníků, hodnocení je pravidelné a kritéria jsou známa. Systém pravidelného sebehodnocení školy dosud vytvořen není.

Systém, rozsah a efektivnost vedení a motivování pracovníků jsou na průměrné úrovni.

Kontrolní mechanismy

Ředitel školy má vytvořen a praxí prověřen systém kontroly všech pracovníků školy. Plán kontrol na školní rok 2001/2002 je zpracován, obsahuje vlastní hospitační činnost ředitele a jeho zástupkyně (u každého učitele jsou plánovány dvě hospitace ročně), dále obsahuje i operativně zařazované hospitace včetně sledování určitých jevů. Z provedených hospitací jsou pořizovány písemné záznamy, které hodnotí nejen průběh hodiny, ale současně vedou vyučující k zamyšlení nad mírou splnění daného cíle výuky a k sebehodnocení. Vzhledem k velikosti pedagogického sboru této vesnické školy a dlouholetému působení ve funkci má ředitel dostatek objektivních informací o úrovni výchovně vzdělávací práce. Obecné poznatky získané hospitační a kontrolní činností jsou prezentovány na pedagogických radách, ale z jejich zápisů není zřejmé, jaké kroky k nápravě zjištěných skutečností jsou podnikány, jak funguje zpětná vazba.

Pravidelně jsou kontrolovány třídní knihy, průběžně je prováděna kontrola dozorů, plnění termínovaných i trvalých úkolů. Tím, že nejsou zřízeny předmětové komise je provádění průběžné kontroly plnění učebních osnov na druhém stupni pro vedení školy méně transparentní.

Kontrola učebních výsledků žáků probíhá standardními způsoby ústní i písemnou formou, ale četnost hodnocení v některých předmětech není optimální. Pro ověření úrovně výsledků výuky nemá škola zpracovány vlastní evaluační testy.

Kontrola provozu školy probíhá prakticky denně sledováním a operativním řešením vzniklých problémů.

Uplatňovaný kontrolní systém je hodnocen jako průměrný.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Ředitel školy má jasnou představu o dalším rozvoji školy. Svou práci koncepčně plánuje, ne ve všem dodržuje předepsanou legislativu. V posledním období se musel soustředit zejména na stavební změny. To kladlo zvýšené nároky na organizační práci vedení školy. Menší pozornost byla věnována kvalitě výchovně vzdělávací práce. Ta se navíc také odvíjela od možnosti jejího personálního zabezpečení. Ředitel se snažil vést svěřený pedagogický kolektiv tak, aby škola byla nestresujícím prostředím pro všechny zúčastněné. Ze stejných principů vycházela i jeho kontrolní činnost.

Celkově jsou podmínky vzdělávání průměrné.

HODNOCENÍ KVALITY VÝCHOVNĚ VZDĚLÁVACÍ ČINNOSTI ŠKOLNÍ DRUŽINY

Základní charakteristika

Do školní družiny (ŠD) je zapsáno 45 dětí z 1. - 5. ročníku ZŠ v jednom oddělení. Její provoz je zabezpečen od 11:15 do 15:00 hod. Pravidelná činnost o prázdninách je rodičům nabízena, dosud však z jejich strany o tuto službu nebyl zájem. Zákonní zástupci přispívají na provoz částkou 20,-- Kč/měsíčně.

Podmínky výchovně vzdělávací činnosti

Vychovatelka ŠD je odborně a pedagogicky způsobilá. ŠD využívá ke své činnosti kromě jedné učebny a přilehlé místnosti, přímo určené pro její činnost, také tělocvičnu a hřiště. Hluk ze ŠD však někdy ruší výuku v přilehlé třídě. Na výzdobě, uspořádání a údržbě učebny se podílejí i žáci svými (především výtvarnými) pracemi. Zásady bezpečnosti žáků jsou zakotveny ve vnitřním řádu ŠD, režimu dne a jsou patřičně zohledňovány při plánování a přípravě jednotlivých činností včetně hlavních zásad psychohygieny. Z pedagogického hlediska je počet dětí zapsaných i v praxi skutečně přítomných (při hospitaci v jednom časovém úseku 32 dětí) příliš vysoký – je však schválen zřizovatelem na základě žádosti ředitele školy.

Podmínky výchovně vzdělávací činnosti jsou (s výjimkou počtu dětí v oddělení) velmi dobré.

Řízení ŠD

Plán práce ŠD je součástí plánu práce školy na šk. rok 2001/2002. Je podrobný, funkčně rozpracovaný a realizovatelný. Ve Výroční zprávě o činnosti školy za školní rok 2000/2001 není činnost ŠD hodnocena. Rozsah provozu odpovídá potřebám žáků a jejich zákonných zástupců. Dokumentace ŠD není úplná, v době inspekce nebyl zaveden docházkový sešit. Vnitřní řád vydaný ředitelem školy je plně funkční a je zpracován v návaznosti na efektivní systém plánování jednotlivých činností. ŠD je zahrnuta do systému vnitřní kontroly školy, přímou kontrolu provádí zejména zástupkyně ředitele.

Řízení ŠD je na průměrné úrovni.

Organizace a průběh výchovně vzdělávací činnosti

Již v systému plánování práce ŠD jsou zahrnuty metody a formy činností specifické pro

pedagogiku volného času, které účinně podporují rozvoj fantazie, tvořivosti, aktivity, spolupráce a seberealizace dětí v rámci odpočinkových, rekreačních a zájmových činností. Skutečnou realizaci těchto činností potvrdily i hospitace v rámci komplexní inspekce. ŠD umožňuje žákům přípravu na vyučování. Žáci jednak mají možnost přímo vypracovávat domácí úkoly a jednak se na vyučování připravovat i formou různých didaktických her v návaznosti na témata probíraná při vyučování a ve spolupráci s třídními učiteli. Vzhledem k tomu, že školní jídelna je součástí školy, jsou stravování i pitný režim žáků zajištěny. Vychovatelkou je věnována patřičná pozornost kultuře stolování.

Organizace a průběh výchovně vzdělávací činnosti jsou na velmi dobré úrovni.

Na základě výše uvedených zjištění a dílčích hodnocení ČŠI hodnotí kvalitu výchovně vzdělávací činnosti školní družiny jako velmi dobrou.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Základní škola byla zřízena Obcí Kašava na dobu neurčitou. Ředitel byl do funkce jmenován Školským úřadem Zlín k 1. červenci 1992. Byla provedena kontrola počtu žáků dle třídních knih školního roku 2000/2001 a 2001/2002 v souvislosti s kapacitou uvedenou v rozhodnutí o zařazení do sítě škol a zahajovacími výkazy. Kapacita školy ve výši 178 žáků uvedená v rozhodnutí nebyla k datu zpracování zahajovacího výkazu překročena. Výkyvy v počtu žáků v průběhu školního roku nad kapacitu zařízení, byly způsobeny školní docházkou dětí z utečeneckého tábora (docházka čekatelů na azyl v rozmezí pár dní až měsíců), z toho důvodu je nutno přehodnotit kapacitu školy. Údaje uvedené v zahajovacím výkaze souhlasily za školní rok 2000/2001 s třídními knihami. V zahajovacím výkaze školního roku 2001/2002 byl zjištěn rozdíl v III. a V. třídě, čímž došlo k poskytnutí nesprávných údajů pro statistické účely.

Zřizovací listina a rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení byly kontrole předloženy. Zřizovací listina se odvolává v odstavci III. na již neplatné ustanovení zákona (§ 6 odst. 4 zákona č. 564/1990 Sb.).

Rozhodnutí o zařazení do sítě škol nebylo doposud aktualizováno v souvislosti se zřízením školy jako organizační složky obce, jejíž zřízení vyplývá ze zákona o rozpočtových pravidel územních rozpočtů.

Kontrola BOZP a PO ve vztahu k bezpečnosti žáků

Během dvou dnů kontroly oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví žáků byla provedena fyzická kontrola hlavní budovy školy, nových přístaveb a venkovního areálu školy.

V hlavní budově školy, která byla postavena v padesátých letech, bylo zjištěno mnoho rizikových míst, jež znamenají zvýšené nároky na pedagogický dozor. Jedná se o skleněné výplně u zábradlí schodišťových ramen, prosklené plochy dveří a stěn u šaten žáků, otevřený prostor galerie nad neprovozovanou tělocvičnou a chybějící madla na některých schodištích. V celé budově ve třídách je osvětlení v havarijním stavu. Osvětlovací armatury nejsou opatřeny kryty, nebo mají kryty uvolněny, což ohrožuje bezpečnost a zdraví žáků.

Ve školní budově se vyskytuje plíseň, čímž jsou zhoršeny mikroklimatické podmínky.

Školní učebny jsou vybaveny typovým školním nábytkem smíšené velikosti. V době kontroly rozsazení žáků neodpovídalo jejich tělesné výšce.

Na západní stranu hlavní budovy školy navazuje přístavba školní jídelny. V tomto objektu se nacházejí i odborné učebny. V počítačové učebně byly v době kontroly nevhodně uspořádány počítače, neboť žáci seděli v blízkosti zadní strany monitorů bez instalace ochranného krytu. Na východní stranu hlavní budovy navazuje přístavba tělocvičny, která je přístupná pro žáky spojovací podzemní chodbou z úrovně suterénu školní budovy, pro veřejnost vstupem z prostoru u školy. Na spojovací schodiště s přístavbami dodavatel stavby zapomněl umístit madla a na násypu ve venkovním prostoru nad spojovacím krčkem s tělocvičnou, kde jsou žáci ohroženi pádem z výšky, není umístěno zábradlí. Terénní úpravy kolem školy nejsou ještě dokončeny. Na veřejném hřišti v blízkosti školy se v době kontroly nacházely neukotvené přenosné branky na fotbal a házenou.

Přes uvedená rizika se školní úrazovost (počet úrazů na počet žáků) pohybovala v uplynulých pěti letech na uspokojivé úrovni. Školní úrazy zřizovatel školy dosud neodškodnil.

Prověrky bezpečnosti práce jsou prováděny za každoroční účasti zřizovatele. Ve všech odborných učebnách byly umístěny provozní řády.

Dokumentace BOZP a požární ochrany je vedením školy řádně vedena.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Zakládací listina Základní školy Kašava ze dne 5. 12. 1995
- Koncepční záměry školy pro léta 1999 - 2002, zpracováno pro ZŠ Kašava
- Celoroční plán práce školy, zpracováno pro ZŠ Kašava pro školní rok 2001/2002
- Zápisy z pedagogických rad ZŠ Kašava od 23. 7. 1998
- Písemné prověrky a slohové práce žáků z českého jazyka na druhém stupni ZŠ Kašava.
- Tematické plány sledovaných předmětů v ZŠ Kašava pro školní rok 2001/2002
- Rozvrh hodin platný pro školní rok 2001/2002 v ZŠ Kašava
- Řád školy ZŠ Kašava, platný od 1. 2. 1999
- Vnitřní řád školy pro pedagogické pracovníky, vydaný ZŠ Kašava ke dni 29. 8. 2001
- Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2000/2001, vydaná ředitelem ZŠ Kašava dne 29. 6. 2001
- Kopie dokladů o nejvyšším dosaženém vzdělání pedagogických pracovníků zaměstnaných v době kontroly v ZŠ Kašava
- Hospitační záznamy členů inspekčního týmu (9. - 12. 4. 2002)
- Třídní knihy pro školní roky 2000/2001 a 2001/2002
- Třídní výkazy a katalogové listy žáků ZŠ Kašava platné pro školní rok 2001/2002
- Vysvědčení žáků platná pro tento školní rok
- Hospitační záznamy zástupkyně ředitele za školní rok 2001/2002
- Povinná dokumentace ŠD ZŠ Kašava
- Plán práce školy a ŠD pro školní rok 2001/2002 ZŠ Kašava
- Kompetence zástupkyně ředitele ZŠ Kašava
- Kritéria osobního hodnocení stanovená pro ZŠ Kašava
- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení účinné od 14. července 1999, čj. 1020-10/99,

- Výkaz o základní škole Škol (MŠMT) V3-01 na školní rok 2000/2001 a 2001/2002
- Jmenování do funkce ředitele Základní školy Kašava ze dne 24. června 1992
- Dotazník pro ředitele ZŠ Kašava před inspekcí
- Podkladová inspekční dokumentace vyplněná ředitelem ZŠ Kašava v dubnu 2002
- Vzdělávací program Základní škola čj. 16 847/96-2
- Písemné práce z matematiky za první pololetí školního roku 2001/2002
- Evidence školní úrazovosti (kniha úrazů, záznamy o školních úrazech)
- Výkaz o úrazovosti dětí a mládeže za školní rok 2000/2001
- Osvědčení o školení BOZP vedoucích zaměstnanců ze dne 22. listopadu 2001
- Pověření zaměstnanců školy a zápis o ověření znalostí k poskytování první pomoci ze dne 21. března 2002
- Ustanovení preventisty PO ze dne 1. dubna 2002
- Zápis o prověřce BOZP včetně ozdravných opatření ze dne 26. února 2002
- Zpráva o kontrole tělovýchovného zařízení ze dne 1. listopadu 2001
- Zpráva o revizi elektrického zařízení včetně protokolu měření ze dne 20. prosince 2001
- Zpráva o revizi přenosných hasicích přístrojů a hydrantů ze dne 4. prosince 2001
- Provozní řád tělocvičny ze dne 1. prosince 2000
- Traumatologický plán - aktualizován dne 29. srpna 2001
- Požární kniha, požární poplachové směrnice, evakuační plán - aktualizace dne 7. září 2000

ZÁVĚR

Závěrem lze konstatovat, že škola plní (až na zeměpis a jazyk německý) osnovy dané přijatým učebním programem. Ten dále nedodržuje počtem hodin výtvarné výchovy na druhém stupni.

Po přístavbě v minulých letech se výrazně k lepšímu změnila prostorová podmínky pro výuku. Dosluhující a mnohdy nevhodné z hlediska bezpečnosti je vnitřní vybavení.

Výuka je ve srovnání s jinými školami (až na cizí jazyky) velmi dobře zabezpečena učiteli s odbornou a pedagogickou způsobilostí. V pozorované práci nebyly vážnější odborné nedostatky. Většina pedagogů má ke své práci snaživý přístup. Organizace vyučovacích hodin a metodika však vykazovaly spíše stereotypnost, rutinu a ne vždy efektivní využití času. Velmi málo byly používány alternativní formy výuky. Zlepšení je možné i v oblasti rozvoje komunikativních dovedností žáků.

Vedení školy má jasnou představu své další práci, umí ji organizačně zvládnout. V obou těchto oblastech se však dopouští dílčích chyb. Vedení pracovníků a kontrolní činnost je díky zkušenostem a osobnostním předpokladům vedení školy bez závažnějších nedostatků.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektori:	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Pavla Koupilová	Pavla Koupilová, v. r.
Členové týmu	Mgr. Marie Dratvová	Marie Dratvová, v. r.
	Mgr. Miloslav Brůzl	Miloslav Brůzl, v. r.
Další zaměstnanci ČŠI	Helena Hlůšková	Helena Hlůšková, v. r.
	Jana Mičolová	Jana Mičolová, v. r.

V Kroměříži dne 29. dubna 2002

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 3. 5. 2002

Razítko

Mgr. Jiří Baďura

Jiří Baďura, v. r.

Předmětem inspekce bylo zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitel(ka) školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Odbor školství, mládeže a sportu, KÚ Zlínského kraje, Tř. T. Bati 3792, 762 69 Zlín	17. 5. 2002	152 137/02-5049
Zřizovatel: OÚ Kašava, 763 19	17. 5. 2002	152 138/02-5049

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
17. 5. 2002	-	Připomínky nebyly podány.